

Голові разової спеціалізованої вченої ради
в НТУ «Дніпровська політехніка»,
доктору економічних наук, професору,
директору навчально-наукового інституту
економіки
Артему БАРДАСЮ

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора економічних наук, професора, декана факультету бізнесу та соціальних комунікацій, професора кафедри менеджменту та маркетингу Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку **ЧУКУРНОЇ Олени Павлівни** на дисертаційну роботу Лі Гуаньнань на тему: «Управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства на основі балансу інтересів стейкхолдерів», подану до захисту в разову спеціалізовану вчену раду Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 051 Економіка

1. Обґрунтування актуальності теми дисертації, її зв'язок із науковими програмами, темами

З метою забезпечення швидкої післявоєнної відбудови України з подальшою європейською інтеграцією та економічним зростанням, задля обґрунтування шляхів підвищення стандартів життя людей незалежно від території проживання на основі партнерства між підприємствами, владою та громадянським суспільством, налагодження ефективних інноваційних процесів у розвитку підприємств, особливо в умовах війни та кризових соціально-економічних явищ, потребують концептуального перегляду існуючі підходи до формування стратегії розвитку та механізмів ефективного управління підприємствами, як основної рушійної сили економіки.

Проблема, яка пов'язана із забезпеченням ефективної інтеграції підприємств України у європейський економічний простір, а також швидким відновленням бізнес-моделей, зруйнованих в результаті військових дій на території України, полягає у тому, що для різномірних підприємств України, які присутні у різних регіонах держави з різним рівнем територіальної диференціації, повинні бути визначені єдині підходи до управління процесом забезпечення їх сталого розвитку з урахуванням особливостей та пріоритетів розвитку тієї або іншої громади. Сучасні підходи до управління підприємством потребують переорієнтації з класичної моделі управління, заснованої на прийнятті рішень обмеженою кількістю осіб на основі об'єктивних даних, до сучасної моделі сталого розвитку підприємств, яка ґрунтується на широкому залученні до процесу прийняття управлінських рішень стейкхолдерів

підприємства та орієнтації на суб'єктивну думку зацікавлених у діяльності підприємства осіб. Економічний розвиток підприємств з метою досягнення глобальних цілей сталого розвитку повинен супроводжуватися полісуб'єктивною конструкцією замість деструкції та соціальним гуртуванням замість розколу, чого вимагає власне парадигма сталого розвитку. У свою чергу, управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства гальмується впливом низки негативних чинників. У сталому розвитку підприємства, його принципах та зв'язках з процесами та явищами в економіці не враховується тенденція трансформації ідей сталого розвитку у бік приділення більшої уваги людині, яка залишається пасивним об'єктом сталого розвитку, замість перетворення на активного суб'єкта; методика визначення рівня сталого розвитку підприємства спирається на об'єктивні та вимірювані економічні, соціальні та екологічні показники оцінки рівня сталого розвитку, замість врахування суб'єктивних оцінок сталого розвитку стейкхолдерами; сталий розвиток представлено у вигляді індикатору фактичного стану соціальної, економічної та екологічної сфер діяльності підприємства, його внутрішнього та зовнішнього середовища, замість переходу до показника співвідношення між зазначеними сферами; не використовується потенціал моделі публічно-приватного партнерства із залученням стейкхолдерів до участі у реалізації проектів сталого розвитку та їх активній контрибутивності у питаннях ресурсного забезпечення соціальних, екологічних та економічних проектів сталого розвитку. Тому процес сталого розвитку підприємства має бути суб'єктоцентрованим, представленим у вигляді сукупності інтересів стейкхолдерів у соціальній, економічній та екологічній сферах діяльності підприємства, ґрунтуватися на моделі спільного фінансування проектів сталого розвитку. У протилежному випадку, сталий розвиток підприємств не дозволить формувати політику розвитку підприємства на принципах збереження наявних природних ресурсів для наступних поколінь, буде спостерігатися низька взаємна узгодженість існуючих механізмів управління соціально-економічним та екологічним розвитком підприємств, що призведе до їх суперечливості та нівелювання внаслідок цього запланованого ефекту від їх дії.

Не зважаючи на значну увагу до питання управління підприємствами та забезпечення їх сталого розвитку з боку вітчизняних та зарубіжних урядовців та вчених, наявність великої кількості наукових праць та прогнозів, підприємствам України слід віднайти власну унікальну модель сталого розвитку. Таким чином, тема дисертаційного дослідження Лі Гуаньнань щодо обґрунтування управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємств на основі балансу інтересів стейкхолдерів є актуальною для теорії і практики управління підприємствами, сталого розвитку та економіки цілому.

Дослідження Лі Гуаньнань виконано в рамках наукових тем «Проблеми обліку і оподаткування в Україні та шляхи їх вирішення» (№ 0117U001140, термін виконання 2017 – 2021 р.р.), «Транснаціональні корпорації добувної галузі як фактор національної та міжнародної безпеки у глобальному розвитку» (№ 0119U103766, термін виконання – 2019 – 2021 рр.), які виконувалися на кафедрі обліку і аудиту НТУ «Дніпровська політехніка». Особисто автором

було досліджено ретроспективу еволюції глобальних цілей сталого розвитку та їх адаптацію на рівень підприємств в Україні та світі, а також участь стейкхолдерів у прийнятті рішень щодо реалізації проєктів сталого розвитку з подальшим відображенням у звітності підприємства нефінансового характеру. Матеріали досліджень увійшли до наукових публікацій, що готувалися за результатами виконання зазначених вище наукових тем. Робота відповідає змісту основних нормативних документів України та міжнародних організацій, присвячених питанням сталого розвитку.

2. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність та наукова новизна

У дисертації на високому науковому рівні висвітлені сучасні науково-практичні проблеми та обґрунтовані фундаментальні теоретичні засади їх розв'язання з метою забезпечення сталого розвитку підприємств на основі балансу інтересів стейкхолдерів. Відповідно сформоване теоретичне підґрунтя дозволило авторові довести доцільність впровадження запропонованих механізмів управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства на засадах балансу інтересів стейкхолдерів. Під час наукових пошуків автором було розроблено основи управління сталим розвитком підприємства, виявлено першочергові завдання для врахування інтересів стейкхолдерів у проєктах сталого розвитку, обґрунтовано модель пошуку балансу цих інтересів, надані практичні рекомендації щодо удосконалення системи управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства. Тому, одержані наукові результати у роботі Лі Гуаньнань є обґрунтованими та достовірними.

Використання сучасного методологічного, методичного, інформаційного та нормативно-правового забезпечення також обумовлює обґрунтованість результатів дослідження, а використана значна інформаційна база вітчизняних та зарубіжних джерел посилює переконливість сформульованих висновків. Методичне забезпечення роботи базується на використанні прогресивних методів дослідження, використані формули є коректними.

Поряд із загальнонауковими методами, на увагу заслуговує використання таких спеціальних методів, як кластерний аналіз, метод нечітких множин, метод аналізу функцій і дизайну економічних механізмів.

Зі змісту дисертаційної роботи можна зробити висновок, що дослідження Лі Гуаньнань є послідовним та логічним, мета та поставлені завдання досягнуті. Результати, оприлюднені у наукових публікаціях здобувача, відповідають змісту поданої дисертаційної роботи, а представлені положення та висновки характеризуються науковою новизною і відображають особистий внесок автора в таку галузь науки як економіка.

Наукову новизну складають представлені теоретичні положення, спрямовані на розв'язання проблеми управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства на основі балансу інтересів стейкхолдерів.

До найбільш значущих наукових здобутків слід віднести наступні:

- обґрунтовано концепцію балансу інтересів стейкхолдерів підприємства, зацікавлених у сталому розвитку, яка, на відміну від існуючих враховує фактор

людських уподобань, і замість об'єктивних соціальних, економічних та екологічних показників спирається на сукупність економічних, екологічних та соціальних інтересів стейкхолдерів, оперує показниками вигод та внесків у проекти сталого розвитку підприємства для вираження інтересів стейкхолдерів (п. 1.3, С. 73 – 77);

- визначено такі значення вигод та внесків, що виражають інтереси стейкхолдерів підприємства, у проекти сталого розвитку, при яких можна оцінити рівень збалансованості або розбалансованості інтересів стейкхолдерів і, відповідно, сталого розвитку підприємства, у позиції абсолютного або відносного балансу інтересів різних груп стейкхолдерів у соціальній, економічній та екологічній сферах діяльності підприємства (п. 2.2, С. 142 – 145);

- обґрунтовано баланс інтересів стейкхолдерів на основі введення нечітких змінних «вигоди проекту», «внески проекту», «вибір проекту», сформованих на основі суб'єктивних інтересів стейкхолдерів, з розробкою методики вибору проекту сталого розвитку підприємства з урахуванням трьох властивостей проектів сталого розвитку за показниками вигод та внесків, які сприйматимуться стейкхолдерами суб'єктивно: «великі», «середні», «невеликі» (п. 2.3, С. 152 – 199);

- запропоновано нове поняття у теорії сталого розвитку – «нахил у сталому розвитку підприємства», яке дозволить описати ситуацію, коли ресурси підприємства розподіляються між сферами його діяльності асиметрично, а інтереси певних стейкхолдерів у сталому розвитку не задовольняються (п. 1.3, С. 69 – 70);

- розвинуто визначення сталого розвитку підприємства, яке, на відміну від існуючих, ґрунтується на співвідношенні інтересів стейкхолдерів у реалізації проектів сталого розвитку у соціальній, економічній та екологічній сферах діяльності підприємства (п. 1.2, С. 53 – 54);

- доповнено класифікацію сталого розвитку підприємства такими ознаками, як характер сталого розвитку, критерій сталості у розвитку підприємства, модель фінансування сталого розвитку підприємства, рівень, тривалість та повнота (п. 1.3, С. 66 – 68);

- удосконалено систему управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства шляхом інтеграції відповідних елементів для оцінки та контролю рівня збалансованості інтересів стейкхолдерів (п. 3.1, С. 205 – 225).

3. Оцінка змісту роботи та повнота викладу результатів дисертації в опублікованих працях

За своєю структурою дисертація складається з анотації, вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг дисертації становить 310 сторінок, з яких 286 – основний текст. Робота містить 27 таблиць, 51 рисунок, 61 формулу, список використаних джерел включає 204 найменування.

У **Розділі 1** (Теоретичні основи управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства на основі балансу інтересів стейкхолдерів)

дисертації автором здійснено переодизацію еволюції концепції сталого розвитку (С. 23-24), проаналізовано наукові розробки вчених, на основі чого зроблено висновок про необхідність удосконалення теоретичних основ сталого розвитку шляхом розробки підходів до управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємств на основі формування концептуальної вертикалі принципів та механізмів досягнення сталого розвитку, яка б включала глобальний рівень, рівень країн та регіонів, а також мікрорівень підприємств.

Було виявлено два підходи у визначенні сутності сталого розвитку підприємства: індексний та балансовий.

Обґрунтовано, що з організаційної точки зору сталий розвиток підприємства доцільно представляти, як сукупність проєктів, спрямованих на досягнення кожної окремої цілі глобального сталого розвитку. Запропоновано 4 моделі участі підприємства у досягненні глобальних цілей сталого розвитку: «аутсайдер», «активіст», «контрибутор», «активний контрибутор» (С. 57) для більш ефективного формування стратегії сталого розвитку та бюджетів проєктів сталого розвитку як у внутрішньому, так і зовнішньому середовищі підприємства.

Запропоновано гармонійність взаємодії економічної, соціальної та екологічної сфер діяльності підприємства ототожнювати з балансом інтересів стейкхолдерів у зазначених сферах.

Були виявлені недоліки в існуючих підходах до управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства (С. 73), що дозволило обґрунтувати, що процес сталого розвитку підприємства має бути суб'єктоцентрованим, представленим у вигляді сукупності інтересів стейкхолдерів у соціальній, економічній та екологічній сферах діяльності підприємства, ґрунтуватися на моделі контрибутивного фінансування проєктів на принципах публічно-приватного партнерства.

У **Розділі 2** (Методичні основи управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства на основі балансу інтересів стейкхолдерів) дисертації отримані результати досліджень, що вирішують фундаментальне завдання економіки підприємства щодо розподілу ресурсів між проєктами сталого розвитку у соціальній, екологічній та економічній сферах діяльності підприємства таким чином, щоб його розвиток був відносно або абсолютно сталим. Автором було обґрунтовано, що для моделювання процесу сталого розвитку підприємства на основі балансу інтересів стейкхолдерів доцільно використовувати методи кластеризації, кластерного аналізу та нечітких множин (п. 2.1).

Встановлено припустимі значення показників вигод та внесків, які виражають інтереси стейкхолдерів у кожній сфері (економічній, соціальній, екологічній) діяльності підприємства, при яких його розвиток характеризуватиметься, як відносно або абсолютно сталий, розбалансований з одиничним нахилом у стійкості або з парним нахилом у стійкості методом аналізу кластерів (п. 2.2).

Запропоновано у якості критерію ефективності розподілу ресурсів між сферами діяльності підприємства використовувати баланс інтересів внутрішніх

по відношенню до підприємства та зовнішніх стейкхолдерів, що виражені двома показниками вигод та внесків у проекти сталого розвитку зазначених сфер діяльності підприємства. Зона сталого розвитку підприємства інтерпретується автором як зона значень вигод та внесків у проекти сталого розвитку у соціальній, економічній та екологічній сферах в інтересах стейкхолдерів (С. 103 – 105).

Доведено, що у точці абсолютно сталого розвитку підприємства всі інтереси стейкхолдерів виражені однаковими значеннями вигод та внесків у проекти сталого розвитку підприємства у соціальній, економічній та екологічній сферах (С.133).

Встановлено гранично припустимі значення вигод та внесків (С. 139 - 141), які обмежують діапазон вигод та внесків у проекти сталого розвитку підприємства у соціальній, економічній та екологічній сферах діяльності підприємства і водночас інтересів стейкхолдерів у цих сферах для того, щоб розвиток підприємства вважався відносно сталим у довгостроковій перспективі.

Обґрунтовано вибір проекту сталого розвитку підприємства методом нечітких множин, який, на відміну від існуючих, враховує суб'єктивне сприйняття стейкхолдерами такої властивості вигод та внесків проектів сталого розвитку підприємства у соціальній, економічній та екологічній сферах діяльності підприємства, як їх розмір (п. 3.1).

У **Розділі 3** (Удосконалення управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства на основі балансу інтересів стейкхолдерів) дисертації управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства на основі балансу інтересів стейкхолдерів розглянуто з точки зору системи управління, організаційно-економічного механізму управління та схеми інформаційних потоків для прийняття управлінських рішень.

У п. 3.1 запропоновано формувати систему управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства таким чином, щоб перейти від досягнення збалансованості соціальної, економічної та екологічної сфер діяльності підприємства на основі об'єктивних соціально-економічних та екологічних показників до досягнення збалансованості зазначених сфер на основі суб'єктивних інтересів стейкхолдерів; змінити економічну модель сталого розвитку з такої, у якій проекти сталого розвитку підприємства фінансуються підприємством та є або благодійними, або прибутковими для підприємства без врахування інтересів трьох груп стейкхолдерів, на модель публічно-приватного партнерства, при якій проекти сталого розвитку підприємства фінансуються усіма стейкхолдерами, а вигоди отримують також усі групи стейкхолдерів.

У п. 3.2 розроблено організаційно-економічний механізм управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства на основі балансу інтересів стейкхолдерів, який на відміну від існуючих поєднує у собі послідовність дій для визначення такого стану підприємства, у якому досягається баланс інтересів стейкхолдерів у соціальній, економічній та екологічній сферах, а також послідовність дій для розподілу ресурсів між проектами у зазначених сферах з урахуванням необхідності збереження

досягнутого балансу інтересів стейкхолдерів; містить інструмент припустимих значень вигод та внесків у проекти сталого розвитку підприємства, якими характеризуються його зона відносно і точка абсолютно сталого розвитку на основі балансу інтересів стейкхолдерів, а також інструмент вибору проектів сталого розвитку з урахуванням суб'єктивних оцінок стейкхолдерами розміру вигод та внесків у них; обумовлює сукупну участь внутрішніх по відношенню до підприємства та зовнішніх стейкхолдерів в отриманні вигод та здійсненні внесків у проекти сталого розвитку підприємства у соціальній, економічній та екологічній сферах згідно економічної моделі публічно-приватного партнерства.

Також у п. 3.2 представлено схему інформаційних потоків для прийняття управлінських рішень для забезпечення сталого розвитку підприємства, яка більш повно враховує складові, необхідні для досягнення балансу інтересів стейкхолдерів.

4. Значення роботи для науки, практики та суспільства

Теоретичні результати та практичні рекомендації, представлені у дисертаційній роботі Лі Гуаньнань, мають значення для науки, практики та суспільства у наступних аспектах:

- для науки: подальшого розвитку отримали теорії сталого розвитку та управління підприємством, оскільки автором обґрунтовано концептуальний підхід, який з одного боку представляє сталий розвиток у новому форматі інтересів стейкхолдерів, а з іншого боку – представляє управління підприємством з новою стратегічною метою, яка полягає у забезпеченні сталого розвитку на основі залучення стейкхолдерів; удосконалено класифікацію типів сталого розвитку; запропоновано нові поняття «відносно сталий розвиток», «абсолютно сталий розвиток», «нахил у сталому розвитку»;

- для підприємств: для практичної реалізації принципів управління процесом забезпечення сталого розвитку на основі балансу інтересів стейкхолдерів розроблено методичні рекомендації та математичні моделі для знайдення величин вигод та внесків, при яких розвитком підприємства вважатиметься відносно або абсолютно сталим з точки зору балансу інтересів стейкхолдерів, а також вибору проекту сталого розвитку з урахуванням суб'єктивних оцінок стейкхолдерів;

- для органів влади: у практичній площині державного та місцевого управління наукові результати автора мають значення для розробки державної та регіональної політики сталого розвитку з подальшим обґрунтуванням механізмів регулювання сталого розвитку на засадах державно-приватного партнерства, участі громадянського суспільства у процесах державотворення;

- для суспільства: розроблені концептуальні підходи формують основу для активної участі громадян у якості стейкхолдерів в управлінні підприємствами та забезпеченні сталого розвитку шляхом реалізації глобальних цілей сталого розвитку через окремі проекти та фінансування цих проектів на засадах контрибутивного партнерства.

5. Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності

За результатами аналізу рукопису дисертаційної роботи Лі Гуаньнань та опублікованих наукових праць, а також на підставі аналізу наданого автором звіту щодо перевірки тексту рукопису сервісом «Unicheck», порушень академічної доброчесності не було встановлено. Використані автором ідеї, наукові результати або тексти інших авторів мають коректні посилання на літературні джерела.

6. Дискусійні положення та зауваження щодо змісту та оформлення дисертації

Разом з наявними істотними результатами наукових досліджень Лі Гуаньнань у напрямі розвитку теоретичних основ управління сталим розвитком підприємства, а також при загальній позитивній оцінці поданого рукопису, дисертація містить низку наступних дискусійних положень.

1. Науковий інтерес викликає періодизація етапів еволюції концепції сталого розвитку, яку автор розкриває у п. 1.1. Особливо привертає увагу запропонована авторська гіпотеза щодо майбутніх ключових ідей сталого розвитку, згідно яких сталий розвиток буде сконцентровано на збереженні людини, як соціально-біологічного виду у діджитально-технократичному середовищі (С. 30-31). Пізніше на С. 32 автор згадує штучний інтелект та вводить термін «людиноошадне функціонування штучного інтелекту». На наш погляд, такий прогноз є достатньо цікавим і тому потребує більшого пояснення та уваги. Інші розділи та підрозділи логічно впливають із запропонованої гіпотези та висвітлюють пропозиції автора, як врахувати людський фактор та сконцентруватися на інтересах людини (стейкхолдерів) під час забезпечення сталого розвитку підприємства, але питанням штучного інтелекту, поясненню вище зазначеного терміну, в подальшому автор уваги не приділяє. Дослідження забезпечення сталого розвитку підприємства на основі штучного інтелекту додало б роботі більшої комплексності.

2. У дисертаційній роботі достатньо ґрунтовно досліджено історичний контекст концепції сталого розвитку, проаналізовано трансформації у глобальних цілях сталого розвитку, вивчено сутність сталого розвитку (п. 1.2), що дозволило у подальшому запропонувати авторську концепцію сталого розвитку підприємства (п. 1.3), аргументовно довівши перед цим авторське бачення характеристик, типів та видів сталого розвитку підприємства (рис. 1.14, С. 68). Разом з цим, на наш погляд, доцільно було б додати крос-секторальний та міждержавний аналіз сталого розвитку підприємств різних галузей економіки у різних країнах світу, щоб дослідити аспекти проблематики сталого розвитку підприємств та у подальшому запропонувати певні універсальні управлінські механізми. Це дозволило б вивести результати досліджень на більш високий міжнародний рівень з потенційною участю у міжнародних наукових проєктах.

3. На С. 57 у табл 1.6 автор приводить відповідність моделі участі підприємства у досягненні глобальних цілей сталого розвитку до типів сталого розвитку підприємства, зазначаючи, що залежно від типів сталого розвитку

підприємство може бути драйвером, саппортером та інтегратором, а залежно від моделі участі підприємства у досягненні цілей сталого розвитку – аутсайдером, активістом, котрибутором та активним контрибутором. Така типізація підприємств в контексті забезпечення сталого розвитку є достатньо новітньою, але чомусь автор не виносить дане положення у якості наукової новизни. На наш погляд, цей науковий результат розвиває теорію управління підприємствами та теорію сталого розвитку і може вважатися окремим науковим здобутком автора.

4. Позитивно відзначаючи оригінальність ідеї автора щодо виділення стейкхолдерів підприємства з переважно економічними, соціальними та екологічними інтересами у окремі групи (п. 2.1, рис. 2.3, табл. 2.1, С. 90 – 93), на основі чого у подальшому відбувається кластеризація інтересів та пошук відповідного балансу, на наш погляд таке групування стейкхолдерів є достатньо умовним. Наприклад, автор відносить до стейкхолдерів з переважно економічними інтересами власників, інвесторів та менеджерів підприємства, але водночас зазначені категорії стейкхолдерів зазвичай можуть мати і соціальні, і екологічні інтереси.

5. На с. 161, рис. 2.19 представляє ілюстрацію проблеми вибору проєктів у стані абсолютно сталого розвитку підприємства на основі балансу інтересів стейкхолдерів у соціальній сфері. У зв'язку з цим виникає питання, а що відбувається у стані відносно сталого розвитку підприємства, який обґрунтований автором, і чому представлена тільки соціальна сфера? Можливо, необхідно було б обґрунтувати вибір саме соціальної сфери для аналізу проблем, з якими стикнеться підприємство під час реалізації проєктів сталого розвитку з урахуванням балансу інтересів стейкхолдерів.

6. У дисертаційній роботі автор використовує найновітніший метод нечітких множин для врахування суб'єктивної думки стейкхолдерів під час вибору проєктів сталого розвитку підприємства (п. 2.3). У практичній площині реалізація представлених авторських моделей потребуватиме від підприємства по-перше, спеціального програмного забезпечення, у якому проводити розрахунки, а по-друге спеціально підготовленого фахівця, обізнаного з основами методу нечітких множин в цілому та авторською методикою зокрема. Не зрозуміло рекомендації здобувача з цього приводу.

На загальну позитивну оцінку дисертації Лі Гуаньнань подані вище зауваження суттєво не впливають.

7. Загальний висновок щодо дисертаційної роботи

За результатами ознайомлення з дисертаційною роботою та науковими публікаціями Лі Гуаньнань слід зазначити, що основні наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані в дослідженні «Управління процесом забезпечення сталого розвитку підприємства на основі балансу інтересів стейкхолдерів», відповідають встановленим вимогам. Дисертаційна робота характеризується достатнім рівнем обґрунтованості та достовірності, науковою новизною та значимістю і може бути використана для теоретичного та методологічного обґрунтування формування політики підприємства та

розробки організаційно-економічних механізмів для забезпечення сталого розвитку із залученням стейкхолдерів та врахуванням їх інтересів.

Дисертаційна робота Лі Гуаньнань відповідає галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 051 Економіка, вимогам Постанови Кабінету Міністрів України №44 від 12 січня 2022 р. «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» та вимогам Наказу Міністерства освіти і науки України №40 від 12 січня 2017 року «Про затвердження вимог до оформлення дисертації (із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства освіти і науки України №759 від 31.05.2019)», а її автор, Лі Гуаньнань, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 Економіка.

Офіційний опонент:

доктор економічних наук, професор,
декан факультету бізнесу та соціальних комунікацій,
професор кафедри менеджменту та маркетингу
Державного університету
інтелектуальних технологій і зв'язку

Олена ЧУКУРНА

ПІДПИС ПОСВІАЧУЮ
НАЧАЛЬНИК ВІДДІЛУ
КАДРІВ

